

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžp/15/2013
Identifikačné číslo spisu:	8012200794
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2014
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8012200794.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcu: Rabaka reklamné panely, s.r.o., Rampová 5, Košice, IČO: 36 213 136, zast. konateľom Mgr. T. Y., proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky, Nám. mieru 3, Prešov, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia bývalého Krajského stavebného úradu v Prešove č. 2012-683/2748-2/SP-KAM zo dňa 7. septembra 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/87/2012 - 30 zo dňa 26. marca 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/87/2012 - 30, p o t v r d
z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia bývalého Krajského stavebného úradu v Prešove č. 2012-683/2748-2/SP-KAM zo dňa 7. septembra 2012, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie mesta Poprad č. 54549/238/2012-OSP-Bb zo dňa 25. mája 2012, ktorým stavebný úrad zamietol žiadosť žalobcu o povolenie 1 ks reklamného zariadenia.

Krajský súd dospel k záveru, že v zmysle ustanovení zákona č. 50/1976 o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „Stavebný zákon“) posúdenie, či príslušný orgán je dotknutým orgánom treba posudzovať individuálne v každej veci vzhľadom na tú skutočnosť, aká stavba má byť povolená, a či osobitný právny predpis ukladá tomuto orgánu chrániť verejný záujem.

Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že osobitný právny predpis musí výslovne upravovať kompetencie správneho orgánu vydávať záväzné stanovisko, pretože takýto výklad definície pojmu dotknutý orgán z citovaného ustanovenia § 140a ods. 1 v spojení s § 126 ods.1 Stavebného poriadku nevyplýva. Pretože verejný záujem ako právny pojem nie je legálne definovaným pojmom, význam verejného záujmu treba posudzovať v zmysle osobitných predpisov vzťahujúcich sa na konkrétnu vec s

poukazom na to, že aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn.: PL.ÚS 33/95 uviedol, že: „Pojem verejného záujmu je právne vymedziteľný len vo vzťahu ku konkrétnemu základnému právu či slobode“.

Krajský súd uzavrel, že ak správne orgány v predmetnej veci postavenie Okresného riaditeľstva PZ, ODI v Poprade a odôvodnili zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, je nesporné, že podľa § 2 ods. 1 písm. j/ Policajný zbor plní úlohu aj pri dohliadaní na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky a spolupôsobí pri jej riadení a to v spojení s § 11 písm. a/ zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, ktoré citoval krajský stavebný úrad. Krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie tak, ako citoval krajský stavebný úrad podľa zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (Cestný zákon) v znení neskorších predpisov v ustanovení § 3 ods. 4 písm. a/ vykonáva štátnu správu vo veciach ciest I. triedy. Aplikácia § 8 ods. 12 zákona č. 135/1961 Zb. je dôvodná, lebo transparenty, skládky materiálov alebo reklamné a propagačné zariadenia, ako aj iné zariadenia, ktoré neslúžia pre správu pozemných komunikácií ani pre riadenie cestnej premávky a prevádzku, je zakázané umiestňovať na križovatke a v rozhládovom poli vodiča na križovatke. Z § 140b ods. 1 Stavebného zákona jednoznačne vyplýva, že záväzné stanovisko je pre správny orgán, v predmetnej veci stavebný úrad Mesto Poprad, v konaní podľa Stavebného zákona záväzný, a teda správny orgán pri nesúhlasnom stanovisku dotknutých orgánov nemá možnosť iba žiadosti nevyhovieť.

O trovách konania rozhodol krajský súd v zmysle § 250k ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „O. s. p.“) tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

Proti predmetnému rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie a zároveň priznania náhrady trov konania.

Uviedol, že súd prvého stupňa hrubým spôsobom porušil zákon v jeho neprospech na základe extenzívneho výkladu § 140b ods. 1 Stavebného zákona, keď stanoviskám správnych orgánov doloženým v správnom konaní priznal povahu, tzv. záväzného stanoviska, ktorá im neprislúcha. Podmienky pre priznanie štatútu záväzného stanoviska sú striktné stanovené v § 140b ods. 1 Stavebného zákona a nie je možné ich nijako, ani extenzívnym výkladom všeobecného súdu rozširovať. Stanovisko Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu v Poprade ako ani stanovisko Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove nemajú povahu záväzného stanoviska podľa § 140b ods. 1 Stavebného zákona. Žalobca poukázal, že krajský súd v rovnakom zložení senátu vo veci sp. zn. 1S/163/2011 vydal opačný rozsudok.

Žalobca ďalej namietal hodnotenie krajského súdu týkajúce sa ním predložených stanovísk. Skutočnosť, že tieto stanoviská predložil žalobca neobstoí. Uvedené stanoviská bol žalobca povinný doručiť na základe písomnej výzvy stavebného úradu a v prípade ich nedodania hrozil stavebný úrad zastavením konania. Vývodzovať z tohto postupu, že žalobca uvedené správne orgány sám pokladal za dotknuté orgány je právne irelevantné, najmä z dôvodu, že žalobca nie je subjektom, ktorý by bol oprávnený správnemu orgánu v konaní vymedzovať okruh dotknutých orgánov.

K podanému odvolaniu sa písomným podaním zo dňa 24. mája 2013 vyjadril žalovaný tak, že napadnutý rozsudok navrhol ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 3Sžp/36/2012 zo dňa 12. marca 2013, ktorý vo veci sp. zn. 1S/163/2011 rozsudok krajského súdu zmenil a žalobu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) v zmysle odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. júna 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 250ja ods. 7 O. s. p., ak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje ako odvolací súd v obdobnej veci, aká už bola predmetom konania pred odvolacím súdom, môže v odôvodnení poukázať už len na podobné rozhodnutie, ktorého celý text v odôvodnení uvedie.

Z obsahu pripojených spisov je zrejmé, že predmetom preskúmania je rozhodnutie právneho predchodcu žalovaného - Krajského stavebného úradu v Prešove, č. 2012-683/2748-2/SP-KAM zo dňa 7. septembra 2012, ktorým odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie stavebného úradu - mesta Poprad č. 54549/238/2012-OSP-Bb zo dňa 25. mája 2012, ktorým stavebný úrad zamietol žiadosť žalobcu o povolenie 1 ks reklamného zariadenia na pozemku parc. č. 3006/245 v k. ú. G.. Dôvodom pre zamietnutie žiadosti boli nesúhlasné stanoviská dotknutých orgánov - Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade, Okresného dopravného inšpektorátu a Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 8Sžp/14/2013 bola na tomto súde prejednaná a rozhodnutá obdobná vec, v ktorej sa rozhodlo vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia bývalého Krajského stavebného úradu v Prešove č. 2012-684/2740-2/SP-KAM zo dňa 6. septembra 2012, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie stavebného úradu - mesta Poprad č. 54548/239/2012-OSP-Bp zo dňa 25. mája 2012, ktorým zamietol žiadosť žalobcu - spoločnosti Rabaka reklamné panely, s.r.o., o povolenie jedného kusu obojstranného reklamného zariadenia typu bigboard na pozemku KN-C parc. č. 1576/26 v k.ú. G.. Najvyšší súd v tejto veci zmenil rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného tak, že žalobu zamietol. Obdobnosť veci spočíva nielen v totožnosti účastníkov konania, ale aj v totožnosti skutkových a právnych okolností a okruhu námietok žalobcu. Boli tak splnené podmienky pre aplikáciu § 250ja ods. 7 O. s. p. a najvyšší súd z rozsudku sp. zn. 8Sžp/14/2013 uvádza:

„Podľa § 140a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb., dotknutým orgánom podľa tohto zákona je:

- a/ orgán verejnej správy, ktorý je správnym orgánom chrániacim záujmy uvedené v § 126 ods. 1, ak konanie podľa osobitného predpisu upravujúceho jeho pôsobnosť je súčasťou konania podľa tohto zákona, má na ňu nadväzovať alebo s ním súvisí,
- b/ obec, ak nie je stavebným úradom podľa tohto zákona a konanie sa týka pozemku alebo stavby na jej území, okrem stavby diaľnice a cesty pre motorové vozidlá,
- c/ vlastník sietí a zariadení technického vybavenia, územia a iná právnická osoba, ak to ustanovuje osobitný predpis.

Práva dotknutých orgánov vymedzuje zákon č. 50/1976 Zb., stavebný zákon, v ustanovení § 140a ods. 3, § 80 ods. 2 tak, že majú právo nazerať do spisov, podávať záväzné stanoviská, zúčastňovať sa na ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke, vykonávať so stavebným úradom spoločné úkony podľa tohto zákona a ďalej, okrem iného, chrániť záujmy týkajúce sa ochrany zdravia ľudu, zaistenia vplyvov na životné prostredie, správy pozemných komunikácií, dráh, atď. Dotknutý orgán z hľadiska oblasti svojej pôsobnosti podáva záväzné stanoviská, z ktorých stavebný úrad pri rozhodovaní vychádza. Záväzné stanoviská dotknutých orgánov verejnej správy sú vydávané na základe zákonom povolenej voľnej úvahy správneho orgánu, musia byť vždy odôvodnené tak, aby boli spôsobilým predmetom preskúmania v odvolacom konaní (§ 140b ods. 6 stavebného zákona) a následne i v konaní pred súdom (§ 244 ods. 3 prvá veta O.s.p.).

Z uvedeného možno teda konštatovať, že dotknuté orgány sú spolupracujúce orgány verejnej správy špecializujúce sa na oblasť, ktorá je už mimo rámca pôsobnosti stavebného úradu a iba z ich odôvodnení je zrejmé, či a ako bol preskúmaný dotknutý verejný záujem (§ 126 ods. 1 stavebného zákona). V zmysle citovaného, ak sa konanie podľa tohto zákona týka záujmov chránených predpismi o pozemných komunikáciách, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.

Závazné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci (§ 140b ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb.).

Postavenie dotknutého orgánu v konaniach podľa stavebného zákona (vyplývajúce z citovaných ustanovení stavebného zákona) mu prisudzuje odlišné oprávnenia ako účastníkom konania najmä s ohľadom na skutočnosť, že dotknutý orgán v konaní nepresadzuje svoje subjektívne práva, právne záujmy, ani sa nekoná o jeho právnych povinnostiach. Treba zdôrazniť, že dotknuté orgány nepredkladajú záväzné stanoviská týkajúce sa ich subjektívnej právnej sféry ale týkajúce sa verejných záujmov, ktorých ochrana vyplýva z osobitného predpisu. Verejný záujem predstavuje istý protiklad k záujmu súkromnému, jedná sa o určitý všeobecne prospešný stav, cieľ, ktorý treba chrániť a rešpektovať.

Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že správny orgán, Mesto Poprad ako príslušný stavebný úrad považoval za dotknuté orgány Krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Prešove, a OR PZ Poprad - ODI, pričom oba tieto orgány vydali nesúhlasné stanovisko s umiestnením reklamného panelu na predmetnom pozemku.

V preskúmvanej veci senát najvyššieho súdu dospel k záveru, že správny orgán v konaní dôsledne postupoval v súlade so zákonom č. 50/1976 Zb. a v súčinnosti s dotknutými orgánmi, chrániacimi záujmy podľa osobitných predpisov (cestného zákona), považoval za rozhodujúce nesúhlasné stanovisko KÚ - OCDPK, ktorý bol dotknutým orgánom v zmysle § 2 ods. 1 písm. b/ zákona č. 534/2003 Z. z. o organizácii štátnej správy na úseku cestnej dopravy a pozemných komunikácií a OR PZ Poprad - ODI, ktorý bol dotknutým orgánom v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z. z., § 2 ods. 1 písm. j/ zákona č. 173/1993 Z. z. o Policajnom zbore, chrániacim verejný záujem, život, zdravie a majetok na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky na diaľniciach a rýchlostných cestách, a ktoré je v súvislosti s právom na spravodlivé súdne (aj správne) konanie náležité a podrobne odôvodnené.

Na podklade uvedeného sa senát najvyššieho súdu nepriklonil k názoru krajského súdu, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a že v konaní bola zistená taká vada, ktorá mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pretože zo zistených skutočností a výsledkov dokazovania v tomto smere vyplynulo, že spôsob akým sa žalovaný s nimi vysporiadal postačuje pre záver, že žiadosť žalobcu o povolenie na umiestnenie reklamného zariadenia bola zamietnutá na podklade predloženého záväzných stanovísk dotknutých orgánového, s ktorým bol žalobca riadne uzrozmeneý.“

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného v medziach podaného odvolania dospel k záveru, že námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti prvostupňovému rozsudku nie sú dôvodné, a preto rozhodol podľa § 219 O. s. p. v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta O. s. p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol a žalovanému v takomto konaní náhrada trov neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.